

Egy új csoda-történet
egy árva leányról
és a fegyveres rablóról.

Budapest, 1889. Nyomatott Bagó Márton és fiánál.

Egy új csodatörténet.

Mostanában történt Amerikában egy új csodaesemény. Volt egy szegénysorsu istenfélő család, ennek volt egy 9 éves kis leánykája; az apa a tengeren elveszett, a szegény asszony, ki hátramaradt kis leánykájával, ezen szomorú hírt meghallotta, oly rosszul lett, hogy azonnal szörnyet halt. - Így a kis leányka magára maradt, ő elvesztett szülein igen megszorodott, és ő egyebet nem tett, csak sirt és sóhajtozott, azért, hogy hova lesz, már ő árva, atya és anya nélkül van. Ekkor gondolta magában: Istenem, szegény anyám is, mikor atyám elszokott utra menni, a boldogságos szűz Máriát kérte, hogy legyen pártfogója. - Azonnal utnak indult a kis leány, kiment a városból az erdő szélében levő kápolnába. Utjában a kis leányka virágot szedett és egy szép kis koszorút kötött, azt feltette a szűz Mária homlokára. Ekkor térdre borult a kis leány, így szólt a szűz Mária képéhez: "én árva kis leány vagyok szűz Mária, sem apám, sem anyám; de mindig hallottam, hogy te vagy az árvák édes anyja, azért most ide jöttem, fogadj engem kis leányodnak, ne legyek árva." Erre szót hall a kis leány szűz Mária ajkáról; "ne busulj kis leányom, nem leszel többé árva, mert én vagyok az árvák édes anyja!" Ekkor a kis leány magát és imáit felajánlta és a szűz Mária képét megcsókolta. Vigasztalódva haza ment, és így többször kijárt a kápolnához.

De történt egykor, hogy a kis leány bement az erdőbe, ottan erdei virágokból szép koszorút kötne a szűz Mária homlokára; a virág-szedésben a mint el volt merülve, egyszerre nagy zörejt hall mellette, feltekint, egy fegyveres rabló vezért lát maga előtt. A fegyveres mondá: "ki vagy, mit keressz te itt az erdőben?" A kis leány felállt és bátrán a szeme közé nézett a rablónak, mondván: "virágot szedek". Mondá a fegyveres: "mit csinálsz a virággal?" feleli a kis leány: "koszorút kötök édes anyámnak." "Ki a te édes anyád kis leányom?" "a boldogságos szűz Mária, ő az én édes anyám, mert árva kis leány vagyok, Mária pedig az árvák édes anyja; hát néked van-e még édes anyád?" a rabló pedig sóhajtozva mondá, hogy: "nékem sincs már sem apám sem anyám." "Oh Istenem, mondá a leány, akkor már te is olyan árva vagy mint én vagyok, jöjj hát velem Máriához, az árvák édesanyjához, talán majd téged is elfogad fiának." Ezen saavakra a rabló könyes

szemekkel közelített hozzá és a leánytól elkért egy kis keresztet és mondá neki: "imádkozzál értem is a szűz Máriánál kedves leánya." A rabló magába szállván, minden fegyvert elszórt magától és eltűnt a kis leány szemei elől. - Három évig gyümölcsökkel és gyökerekkel táplálta magát; oly szigorú penitenciát tartott, hogy már csak csontváz volt. Ekkor álmában megjelent neki az ur angyala és mondá: "te a kis leány után sóhajtozol, menj az apácák kolostorába, ott vágyon a leány, ő az apácák fejedelme, beszélhetsz vele." Másnap utnak indult a megtért remete; épen délet harangoztak, midőn megállott a kolostor ajtajában, de már be volt csukva. Zörgetvén, kijött egy apácza-szolga s kérdé, hogy mit akarna. Felelvén a remete: ő az apácák előljárójával, a kis leánnyal akarna beszélni. Bemenvén a solga, mondá a kis leánnyak, hogy menjen csak ki, mert egy nagy szent remete keresi, ki inkább halálnak, mint embernek látszik. Kiméne a kis leánnyka, és köszönti a remete, mondván: "ismersz-e még engem?" viszonzá a kis leány: "én sohasem láttalak, hisz te nem vagy ember, sőt talán már halál!" "Csodálkozom, mondá a remete, hiszen te térítettél meg engem most három éve!" "Oh ne beszélj olyant, mondá a kis leány, nem félsz, hogy széjjel omlasz?!" - A remete ekkor elővette azt a kis keresztet, melyet a kis leánytól kért most három éve, megmutatja neki és mondván: "valjon nem a tied volt-e ez, melyet az erdő szélén kaptam tőled?" Látván a kis leány a keresztet, felszólt: "Oh szép szűz Mária édes anyám, csakugyan fiadnak fogadtad őtet is?!" - Erre egymás karjaiba dőlve, földre rogytak, kiadták szent lelküket, együtt mentek az ő édes anyjukhoz, a boldogságos szűz Máriához, mennyországba.

Lássátok buzgó keresztények, Mária a jó édes anya ezt is kieszközölte Jézus szent fiánál, mivel hogy ő az árvák édes anyja. - A kis leány árva volt, a fegyveres pedig rabló volt és így a megtért bűnösnek nincs pokolra útja.

Vegyétek ezt fontolóra buzgó keresztények, legyetek Jézusnak hű szolgálói és szolgálói, ne káromoljátok Jézust, Máriát és a szenteket, ezek mindenkor javatokat akarják, maradjatok az igaz hitben, a melyet Jézus szerzett, hogy midőn kiköltöztök e siralomvölgyből, ne mondja néktek Jézus: "menjete el tőlem átkozottak az örök tűzre, mert nem ismerlek titeket, ti sem ismertetek engemet!" Hanem ezen szavakat legyünk érdemesek hallani az ur Jézustól: "Jöjjetek hozzám, kik az én utaimon jártatok; az igaz hitet, mit én szerzettem, megtartottatok, engem imádtatok, szent anyámat és szenteimet tiszteltétek. Menjetek be szent Atyám országába, ott vigadjatok és néktek adom a dicsőség drága koronáját." Amen.